

Pasninko prasmė

Kai kuriems jau girdėta ar skaityta apie pasninką, bet diskusija su kai kuriais San Damiano nariais mane įtikino, kad nuo žinojimo iki praktikos, kartais tolimas kelias. Gavėnia galėtų būti puiki proga atrasti pasninko gydomąją jėgą kūnui ir sielai. Juk bažnyčia dar nekeitė gavėnios programos, kuri tradiciškai susideda iš trijų punktų: malda, pasninkas ir išmalda, kaip trys ginklai atsivertimui. Lengva pateisinti tai, kad apleidom pasninką sakydami, kad galima ir kitaip pasninkauti atsisakydami daugybės dalykų, tik ne maisto. Ir tai yra gerai: atsisakykime ir saldumynų ir tabako ir gal TV ar kitų teršalų... Bet, nuo neatmenamų amžių, ir ne tik krikščionys, buvo pastebėta, kad susilaikymas nuo maisto duoda naudą kūnui ir sielai.

Tiems, kurie bijo pražudyti sveikatą, tai yra nepagrįsta baimė. Šiais laikais ne viena knyga jau parodė pasninko gerą poveikį sveikatai: jis gydo visokias ligas. Gamtoje, kai gyvūnas serga, jis nustoja valgyti, nes skiria visą kūno energiją gydymui. Aišku, kaip ir visur, negalima perlaužti lazdos. Bet nemanau, kad jau dabar pradėsime pasninkauti ištisas savaites ir alinti organizmą.

Prieš kelis metus, pradėjau daugiau domėtis pasninku. Perskaičiau liudijimą apie pasninko grupę parapijoje. Prieš gavėnią, klebonas pasiūlė žmonėms, kurie norėjo, pasninkauti pirmą gavėnios savaitę. Susidarė keliasdešimties žmonių grupė, kurie susitikdavo kiekvieną vakarą melstis ir pasidalinti. Liudijimas buvo stiprus ir įtikinantis.

Aišku, pasninkas nėra lengvas dalykas. Galima susidurti ir su sunkumais, nesėkmėmis. Taipogi gali paskaudėti pilvą, galvą. ... Ir tą dieną turime mažiau jėgų ... ir nuotaikos. Tai yra pasninko dalis. Šv. Jonas Auksaburnis lygina pasninką su miesto apgulimu: senovėje, kai miestai buvo apsupti sienos, kai karalius norėdavo užimti miestą, jis to miesto gyventojus marindavo badu iki tol, kol išalkę gyventojai pasiduodavo. Auksaburnis parodo, jog pasninkas yra dvasinis ginklas prieš mūsų dvasinius priešus. Pelenų trečiadienio mišiose, pradžios malda, pasninką vadina taip pat „ginklu“ dvasinėje kovoje. Mat pasninkas veda į dvasinį atbudimą, mums padeda išeiti iš širdies letargo, tinginystės, apsnūdimo. Pats Kristus, išeidamas į dykumą kovoti prieš šėtoną, pasirinko pasninką ginklu. Ir kai mokiniai bando nesėkmingai išvaryti demoną iš berniuko, Jėzus sako: ta rūšis išvaroma tik malda ir pasninku. Ne tik malda, bet malda ir pasninku. Ir klausinėjamas, kodėl jo mokiniai nepasninkauja jis atsako: kai jaunikis bus iš jų atimtas, tada jie pasninkaus. (plg Mt 9,15).

Gavėnios pasninko tikslas, kaip pabrėžia pelenų trečiadienio mišių įžangos malda, yra mus sustiprinti kovoje – kovoti prieš „senąjį žmogų“ (plg šv. Pauliaus laiška). Jeigu silpnas žmogus nori sustiprėti, geriausia negulėti ir nieko neveikti, bet judėti sportuoti. Kas galioja kūnui, galioja ir sielai. Ta kova dėl pasninko (ir tai yra tikra kova, nes noras valgyti yra didelis ir maistas yra mūsų didžiausias poreikis, tarsi pamatinis), sustiprina mano sielą, sugrąžina jai budrumą. Kai sportiškam žmogui nebesunku bėgti, taip ir žmogus, kuris priprato kovoti prieš pagundą „užvaldyti“, lengviau sutramdo ir kitus blogus polinkius. Tai yra ne poreikiai ir kūno troškimai diktuoja sąlygas, bet mano tikrasis „aš“.

Pasninkas taip pat sustiprina mano meilę Viešpačiui, ją „įkūnija“. Pasninkas nėra tik vaistai kūnui ir sielai. Mes pasninkaujame iš meilės Viešpačiui. Tai yra būdas parodyti Jam, kad Jis man svarbesnis už maistą. Kai sunku duoti pirmą vietą Viešpačiui, savo gyvenime, pasninkas padeda mums tai kūniškai pajusti ir savo kūne apsispręsti. Kai vaikštom alkani, silpni ir kankinami pagundos „užvaldyti“, kartojame: „Viešpatie, dėl tavęs. Viešpatie, aš myliu tave labiau.“ Tada meilė yra ne vien graži mintis

ar jausmas. Ji ateina iš pačio kūno , kaip 62 psalmėje: „ trokšta Tavęs ir mano kūnas, kaip ištroškus dykynė, be vandens žemė.“

Pasninkas turi ir poveikį maldą. Senasis Testamentas daug kalba, kaip tauta esanti pavojuje meldžiasi ir pasninkauja. ... ir Dievas išklauso. Nineviečiai, Jonos knygoje ar Estera, yra tik du pavyzdžiai iš daugelio kitų. Pasninkas yra visada lydima maldos. Be maldos, pasninkas yra tik dieta.

Jeigu pasninko dieną nesimeldžiame daugiau, nei įprasta, tai mes gaištame savo laiką ir švaistome energiją. Nes tada susilaikome ne iš meilės, bet gal ir net iš puikybės. Paprasčiausiai galime pakeisti valgymo laiką ir maldos laiką. Mūsų pietūs ar vakarienė, tiesiogiai , gali tapti Dievo Žodis: „ Žmogus gyvas ne tik duona, bet ir kiekvienu žodžiu išeinančiu iš Dievo lūpų. „

Kas pradeda pasninkauti, patartina turėti konkrečią maldos intenciją : už vieną žmogų, už taiką, prašant išsilaisvinimo iš įsisenėjusios nuodėmės ar priklausomybės, atleidimo malonės ...

Viešpatie, padėk mums atrasti ir praktikuoti pasninką, kuris tau patinka.